

Övriga författningar

Upphandlingsförordning (2007:1099)	91
<i>Tillämpningsbegränsningar</i>	
Tröskelvärden vid offentlig upphandling , tillkännagivande (2008:32)	94
De försvarsprodukter som avses i lagen om offentlig upphandling , tillkännagivande (2007:1108)	95
Statlig inköpssamordning , förordning (1998:796)	98
<i>Otillbörligt beteende och diskriminering</i>	
Ingripande mot otillbörligt beteende vid upphandling , lag (1994:615)	99
Antidiskrimineringsvillkor i upphandlingskontrakt , förordning (2006:260) ..	101
<i>Myndighetsinstruktion</i>	
Instruktion för Konkurrensverket , förordning (2007:1117)	103
<i>Avtals slutande och giltighet</i>	
Avtalslag (1915:218)	106
<i>Hantering av inkomna handlingar</i>	
Tryckfrihetsförordning (1949:105) – utdrag	112
Förvaltningslag (1986:223) – utdrag	112
Kommunallag (1991:900) – utdrag	113
Sekretesslag (1980:100) – utdrag	114
<i>Brott och straff</i>	
Brottsbalk (1962:700) – utdrag	117
Skydd för företagshemligheter , lag (1990:409)	118

Övriga
författn.

Förordning (2007:1099) om offentlig upphandling och upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter om annonsering vid upphandling och säkerhetsanordningar för utrustning för elektronisk mottagning av vissa handlingar enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling och lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster. Förordningen innehåller även föreskrifter om innehållet i protokoll enligt lagen om offentlig upphandling.

Föreskrifter om annonsering

Obligatorisk och icke-obligatorisk annonsering av upphandlingar

2 § En annons om upphandling enligt 7 kap., 13 kap. 2 och 5 §§ och 14 kap. 5 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller 7 kap. och 13 kap. 5 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ska på snabbast lämpliga sätt sändas till Europeiska gemenskapernas kommission för publicering. En upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet får även offentliggöra upphandlingen på något annat sätt under förutsättning att bestämmelserna i 7–9 §§ följs.

Övriga
författn.

Information om planerade upphandlingar (förhandsannonsering)

3 § I en förhandsannons enligt 7 kap. 2 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller 7 kap. 3 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ska en upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet vid upphandling av varor ange det varuområde som avses genom en hänvisning till den CPV-nomenklatur som avses i 2 kap. 5 § lagen om offentlig upphandling och 2 kap. 5 § lagen om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster. Vid upphandling av tjänster avses med tjänstekategorier de kategorier som anges i bilaga 2 (A-tjänster) till respektive lag.

4 § En upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet ska snarast möjligt efter varje budgetårs början skicka en förhandsannons enligt 7 kap. 2 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller 7 kap. 3 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster som avser varor eller tjänster till Europeiska gemenskapernas kommission för publicering.

En förhandsannons som avser byggentreprenader ska snarast möjligt skickas till kommissionen för publicering.

Förhandsannonsering på upphandlarprofil

5 § En upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet får i stället för åtgärderna enligt 4 § offentliggöra förhandsannonsen på myndighetens respektive enhetens upphandlarprofil. I sådant fall ska den upphandlande myndigheten respektive upphandlande enheten med elektroniska medel skicka ett meddelande om att offentliggörandet i stället görs på upphandlarprofilen till Europeiska gemenskapernas kommission. Förhandsannonsen får inte offentliggöras på upphandlarprofilen innan meddelandet har skickats till kommissionen och den ska innehålla uppgift om vilken dag meddelandet skickades.

Utformning och offentliggörande av annonser

6 § En upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet får välja på vilket av Europeiska gemenskapernas språk en annons ska publiceras. Endast texten i den publicerade språkversionen ska gälla.

7 § En upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet får inte på egen hand publicera eller på något annat sätt offentliggöra innehållet i en annons innan den har skickats till Europeiska gemenskapernas kommission.

Första stycket gäller inte efterannonsering enligt 7 kap. 3 § första stycket lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller 7 kap. 6 § första stycket lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster.

En annons eller en förhandsannons som publiceras av den upphandlande myndigheten respektive upphandlande enheten på egen hand får inte innehålla någon ytterligare information än den som skickats till kommissionen eller offentliggjorts på upphandlarprofilen. Annonsen eller förhandsannonsen ska innehålla uppgift om vilken dag den skickades till kommissionen eller förhandsannonsen offentliggjorts på upphandlarprofilen.

8 § En upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet ska kunna visa vilken dag en annons enligt 7 § första stycket har skickats för publicering eller ett meddelande enligt 5 § har skickats till Europeiska gemenskapernas kommission.

9 § En annons eller ett meddelande som en upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet ska sända till Europeiska gemenskapernas kommission ska ha det format som framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1564/2005 av den 7 september 2005 om fastställande av standardformulär för offentliggörande av meddelanden inom ramen för anbudsförfaranden i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG och 2004/18/EG. Även en förhandsannons som en upphandlande myndighet respektive upphandlande enhet offentliggör på upphandlarprofilen och ett meddelande enligt 5 § om sådant offentliggörande ska ha detta format.

Vid förfarande enligt 8 kap. 8 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling ska en annons eller ett meddelande översändas antingen per telefax eller med elektroniska medel.

En annons eller ett meddelande enligt lagen om offentlig upphandling som skickas på något annat sätt utan hjälp av elektroniska medel ska begränsas till omkring 650 ord.

Särskilda bestämmelser om annonsering enligt lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster

Tilläggsannonsering

10 § För större projekt får förhandsannonsering ske utan att information som har tagits in i en tidigare förhandsannons upprepas, om det tydligt anges att den nya annonsen är en tilläggsannons.

Uppgifter om kontrakt som avser forskning och utveckling vid annonsering om resultatet av en upphandling (efterannonsering)

11 § Vid efterannonsering enligt 7 kap. 6 § första stycket lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster i fråga om tilldelning av ett tjänstekontrakt avseende forskning och utveckling och som enligt 4 kap. 2 § 2 samma lag görs utan föregående annonsering, får den upphandlande enheten i stället för uppgifter om tjänsternas art och mängd ange att kontraktet avser forsknings- och utvecklingstjänster.

Om den upphandlande enheten har tilldelat ett tjänstekontrakt som avser forskning och utveckling efter ett förhandlat förfarande med föregående annonsering och behöver begränsa uppgifterna om tjänsternas art och mängd med hänsyn till skyddet av affärshemligheter, ska uppgifterna vid efterannonsering dock vara minst lika utförliga som uppgifterna i annonsen om upphandlingen.

Om den upphandlande enheten använder ett kvalificeringssystem enligt 11 kap. 2 § lagen om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster

ter ska de uppgifter som lämnas om tilldelning av kontrakt som avser forskning och utveckling vara minst lika utförliga som beskrivningen av den kategori det hänvisas till i den förteckning över leverantörer som ska upprättas enligt 11 kap. 6 § samma lag.

Offentliggörande av annonser

12 § En upphandlande enhet får begära att en annons som har skickats med telefax och som avser upphandling genom öppet, selektivt eller förhandlat förfarande, ska publiceras inom fem dagar efter det att annonsen skickades.

Föreskrifter om säkerhetsanordningar för utrustning för elektronisk mottagning av handlingar

13 § Säkerhetsanordningarna enligt 9 kap. 3 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling och 9 kap. 3 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ska, utöver bestämmelserna i dessa paragrafer,

1. göra det möjligt att få fram en exakt tidpunkt när handlingarna togs emot,
2. inom rimliga gränser säkerställa att ingen har tillgång till de uppgifter som överförts elektroniskt innan angivna tidsfrister för olika åtgärder har löpt ut,
3. säkerställa att det finns system som innebär att det går att få del av samtliga eller en del av de insända uppgifterna i en upphandling eller projekttävling bara om de personer som är behöriga agerar samtidigt, och
4. säkerställa att insända uppgifter inte är tillgängliga förrän efter bestämt datum för att ta del av uppgifterna.

Övriga
författn.

Föreskrifter om innehåll i protokoll enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling

14 § Protokoll ska utöver det som anges i 9 kap. 12 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling innehålla uppgifter om

1. den upphandlande myndighetens namn och adress samt föremålet för och värdet av kontraktet eller ramavtalet,
2. namnen på de utvalda anbudssökandena eller anbudsgivarna och skälen till att de valts,
3. namnen på de anbudssökande eller anbudsgivare som inte godtagits och skälen till det,
4. namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet, skälen till att hans eller hennes anbud valts och, om det är känt, uppgift om hur stor del av kontraktet eller ramavtalet som den utvalda anbudsgivaren avser att lägga ut på tredje man, och
5. i förekommande fall, skälen till att den upphandlande myndigheten har beslutat att inte tilldela något kontrakt eller ramavtal.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2007:1099

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Tillkännagivande (2008:32) av tröskelvärden vid offentlig upphandling

Vid tillämpning av lagen (2007:1091) om offentlig upphandling och lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster gäller följande tröskelvärden i euro och svenska kronor enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1422/2007, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster, senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1422/2007, samt kommissionens meddelande (2007/C 301/01) om motvärden till tröskelvärdena i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG och 2004/18/EG.

Upphandling enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling

Följande tröskelvärden gäller vid tillämpning av

- 3 kap. 1 § första stycket 1 a och 1 b och 14 kap. 2 § första stycket 1:
133.000 euro
1.233.901 kronor
- 3 kap. 1 § första stycket 2 och andra stycket, 3 kap. 2 § första stycket 2 och 14 kap. 2 § första stycket 2 a och 2 b:
206.000 euro
1.911.155 kronor
- 3 kap. 1 § första stycket 3, 3 kap. 2 § första stycket 1, 13 kap. 1 § första stycket och 13 kap. 5 § första stycket:
5.150.000 euro
47.778.869 kronor

Upphandling enligt lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster

Följande tröskelvärden gäller vid tillämpning av

- 3 kap. 1 § första stycket 1 och 13 kap. 2 § första stycket:
412.000 euro
3.822.309 kronor
- 3 kap. 1 § första stycket 2:
5.150.000 euro
47.778.869 kronor

Tillkännagivande (2007:1108) av de försvarsprodukter som avses i lagen (2007:1091) om offentlig upphandling

Vid tillämpningen av 3 kap. 1 § 1 a lagen (2007:1091) om offentlig upphandling avses med produkter som upphandlas av en central statlig myndighet inom försvarsområdet följande produkter som anges i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader. I bilagan anges att motsvarande text finns i bilaga 1 punkt 3 i WTO-avtalet om offentlig upphandling (Government Procurement Agreement).

Förteckning över produkter vid offentlig upphandling inom försvarsområdet

Kapitel 25: Salt; svavel; jord och sten; gips, kalk och cement

Kapitel 26: Malm, slagg och aska

Kapitel 27: Mineraliska bränslen, mineraloljor och destillationsprodukter av dessa; bituminösa ämnen; mineralvaxer utom:
– ex 27.10: särskilda motorbränslen

Kapitel 28: Oorganiska kemikalier; organiska och oorganiska föreningar av ädla metaller, av sällsynta jordartsmetaller, av radioaktiva grundämnen och av isotoper utom:

- ex 28.09: sprängämnen
- ex 28.13: sprängämnen
- ex 28.14: tårgas
- ex 28.28: sprängämnen
- ex 28.32: sprängämnen
- ex 28.39: sprängämnen
- ex 28.50: giftiga ämnen
- ex 28.51: giftiga ämnen
- ex 28.54: sprängämnen

Kapitel 29: Organiska kemikalier utom:

- ex 29.03: sprängämnen
- ex 29.04: sprängämnen
- ex 29.07: sprängämnen
- ex 29.08: sprängämnen
- ex 29.11: sprängämnen
- ex 29.12: sprängämnen
- ex 29.13: giftiga ämnen
- ex 29.14: giftiga ämnen
- ex 29.15: giftiga ämnen
- ex 29.21: giftiga ämnen
- ex 29.22: giftiga ämnen
- ex 29.23: giftiga ämnen
- ex 29.26: sprängämnen
- ex 29.27: giftiga ämnen
- ex 29.29: sprängämnen

Kapitel 30: Farmaceutiska produkter

Kapitel 31: Gödselmedel

Övriga
författn.

- Kapitel 32: Garvämnes- och färgämnesextrakter; garvsvyror och garvsvyraderivat; pigment och andra färgämnen; lacker och andra målningsfärger; kitt och andra tätnings- och utfyllningsmedel; tryckfärger, bläck och tusch
- Kapitel 33: Eteriska oljor och resinoider; parfymerings-, skönhets- och kroppsvårdsmedel
- Kapitel 34: Tvål och såpa, organiska ytaktiva ämnen, tvättmedel, smörjmedel, konstgjorda vaxer, beredda vaxer, puts- och skurmedel, ljus och liknande artiklar, modelleringspastor, s.k. dentalvax samt dentalpreparat på basis av gips
- Kapitel 35: Proteiner; modifierad stärkelse; lim och klister; enzymer
- Kapitel 37: Varor för foto- eller kinobruk
- Kapitel 38: Diverse kemiska produkter utom:
– ex 38.19: giftiga ämnen
- Kapitel 39: Plaster och plastvaror utom:
– ex 39.03: sprängämnen
- Kapitel 40: Gummi och gummivaror utom:
– ex 40.11: skottsäkra däck
- Kapitel 41: Oberedda hudar och skinn samt läder
- Kapitel 42: Lädervaror; sadelmakeriarbeten; reseffekter, handväskor och liknande artiklar; varor av tarmar
- Kapitel 43: Pälskinn och konstgjord päls; varor av dessa material
- Kapitel 44: Trä och varor av trä; träkol
- Kapitel 45: Kork och varor av kork
- Kapitel 46: Varor av halm, esparto eller andra flättningsmaterial; korgmakeriarbeten
- Kapitel 47: Massa av ved eller andra fibrösa cellulosahaltiga material; avfall och förbrukade varor av papper eller papp
- Kapitel 48: Papper och papp; varor av pappersmassa, papper eller papp
- Kapitel 49: Tryckta böcker, tidningar, bilder och andra produkter från den grafiska industrin
- Kapitel 65: Huvudbonader och delar till huvudbonader
- Kapitel 66: Paraplyer, parasoller, promenadkäppar, sittkäppar, piskor och ridspön samt delar till sådana artiklar
- Kapitel 67: Bearbetade fjädrar och dun samt varor tillverkade av fjädrar eller dun; konstgjorda blommor; varor av människohår
- Kapitel 68: Varor av sten, gips, cement, asbest, glimmer eller liknande material
- Kapitel 69: Keramiska produkter
- Kapitel 70: Glas och glasvaror
- Kapitel 71: Naturpärlor och odlade pärlor, ädelstenar och halvädelstenar, ädla metaller och metaller med plättering av ädel metall samt varor av sådana produkter; bijouterivaror
- Kapitel 73: Gjutjärn, järn och stål
- Kapitel 74: Koppar
- Kapitel 75: Nickel
- Kapitel 76: Aluminium
- Kapitel 77: Magnesium och beryllium
- Kapitel 78: Bly

- Kapitel 79: Zink
- Kapitel 80: Tenn
- Kapitel 81: Andra oädla metaller
- Kapitel 82: Verktyg, redskap, knivar, skedar och gafflar av oädel metall utom:
- ex 82.05: verktyg
 - ex 82.07: verktyg, delar
- Kapitel 83: Diverse varor av oädel metall
- Kapitel 84: Ångpannor, maskiner, apparater och mekaniska redskap utom:
- ex 84.06: motorer
 - ex 84.08: övriga motorer
 - ex 84.45: maskiner
 - ex 84.53: datorer
 - ex 84.55: delar av datorer under rubrik nr 84.53
 - ex 84.59: kärnreaktorer
- Kapitel 85: Elektriska maskiner och apparater, delar till sådana varor utom:
- ex 85.13: teleutrustning
 - ex 85.15: transmissionsapparater
- Kapitel 86: Lok och annan rullande järnvägs- och spårvägsmateriel samt delar till sådan materiel; stationär järnvägs- och spårvägsmateriel samt delar till sådan materiel; mekanisk (inbegripet elektromekanisk) trafiksignaleringsutrustning av alla slag utom:
- ex 86.02: pansarlok, elektriska
 - ex 86.03: övriga pansarlok
 - ex 86.05: pansarvagnar
 - ex 86.06: underhålls- och servicevagnar
 - ex 86.07: vagnar
- Kapitel 87: Fordon, andra än rullande järnvägs- eller spårvägsmateriel samt delar och tillbehör till fordon utom:
- ex 87.08: stridsvagnar och andra bepansrade fordon
 - ex 87.01: traktorer
 - ex 87.02: militära fordon
 - ex 87.03: bärgningsbilar
 - ex 87.09: motorcyklar
 - ex 87.14: släpfordon
- Kapitel 89: Fartyg och annan flytande materiel utom:
- ex 89.01A: krigsfartyg
- Kapitel 90: Optiska instrument och apparater, foto- och kinoapparater, instrument och apparater för mätning eller kontroll, medicinska och kirurgiska instrument och apparater utom:
- ex 90.05: kikare
 - ex 90.13: diverse instrument, laser
 - ex 90.14: avståndsmätare
 - ex 90.28: elektriska och elektroniska mätinstrument
 - ex 90.11: mikroskop
 - ex 90.17: medicinska instrument
 - ex 90.18: redskap för sjukgymnastik
 - ex 90.19: ortopediska redskap
 - ex 90.20: röntgenapparater
- Kapitel 91: Ur och delar till ur

Övriga
författn.

- Kapitel 92: Musikinstrument; apparater för inspelning och återgivning av ljud, apparater för inspelning och återgivning av bilder och ljud för television samt delar och tillbehör till sådana apparater
- Kapitel 94: Möbler; sängkläder, madrasser, resårbottnar till sängar, kuddar och liknande stoppade inredningsartiklar utom:
– ex 94.01A: flygplanssäten
- Kapitel 95: Varor och produkter av utskärnings- eller pressmaterial
- Kapitel 96: Borstar, penslar, kvastar, dammvippor och såll
- Kapitel 98: Diverse artiklar

Förordning (1998:796) om statlig inköpssamordning

(senast ändrad genom SFS 2005:864)

1 § I denna förordning finns bestämmelser om inköpssamordning i syfte att åstadkomma besparingar för staten.

Förordningen gäller för myndigheter under regeringen.

2 § För varor och tjänster som myndigheterna upphandlar ofta, i stor omfattning eller som uppgår till stora värden skall det finnas ramavtal eller andra gemensamma avtal som effektiviserar upphandlingarna. Därvid skall små och medelstora företags möjligheter att delta i upphandlingar beaktas.

3 § En myndighet skall använda de avtal som avses i 2 § om myndigheten inte finner att en annan form av avtal sammantaget är bättre.

4 § Ekonomistyrningsverket skall verka för att avtal som avses i 2 § träffas. Ekonomistyrningsverket skall vidare i samverkan med upphandlande myndigheter utveckla, samordna och följa upp inköpsverksamheten.

När en myndighet avser att upphandla utan att använda de avtal som avses i 2 § skall Ekonomistyrningsverket underrättas om skälen till detta. *Förordning (2005:864)*

Lag (1994:615) om ingripande mot otillbörligt beteende vid upphandling¹

(senast ändrad genom SFS 2007:1098)

Inledande bestämmelser	99
Ingripande mot otillbörligt beteende	99
Beslut i väntan på slutlig prövning	99
Omprövning	99
Ansökan	100
Uppgiftsskyldighet	100
Vite	100
Överklagande	100
Frivillig granskning	100
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	100

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller otillbörliga beteenden vid upphandling som omfattas av lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster. *Lag (2007:1098)*

2 § Med enhet avses i denna lag: upphandlande myndighet enligt 2 kap. 23 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling och upphandlande enhet enligt 2 kap. 22 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster. *Lag (2007:1098)*

Ingripande mot otillbörligt beteende

3 § Marknadsdomstolen får efter ansökan förbjuda en enhet att vid genomförande av upphandling i anbudskonkurrens tillämpa ett visst beteende avseende upphandling som vid en samlad bedömning är att anse som otillbörligt på grund av att

1. något företag påtagligt diskrimineras i förhållande antingen till den verksamhet som enheten själv bedriver för att tillgodose behovet av en vara, tjänst eller annan nytthet eller till ett annat företag, eller
2. beteendet på något annat sätt påtagligt snedvrider förutsättningar för konkurrens vid upphandlingen.

En förutsättning för att Marknadsdomstolen skall få förbjuda ett visst beteende är att enheten tidigare tillämpat beteendet eller att det av annan särskild anledning är sannolikt att enheten kommer att tillämpa detta.

Ett förbud får gälla inte bara ett visst angivet beteende utan även beteenden som väsentligen överensstämmer med det angivna.

Beslut i väntan på slutlig prövning

4 § Om det finns särskilda skäl för det, får beslut om förbud enligt 3 § meddelas för tiden till dess att frågan slutligt har avgjorts.

Omprövning

5 § Har Marknadsdomstolen prövat en fråga om förbud enligt 3 § hindrar detta inte att frågan efter ny ansökan omprövas, om

1. de omständigheter som låg till grund för det första avgörandet har förändrats i något väsentligt avseende, eller
2. det finns något annat särskilt skäl som bör föranleda omprövning.

¹ Denna lag föreslås upphävas vid utgången av oktober 2008 enligt prop. 2007/08:135 [red.anm.].

Ansökan

6 § Ansökan om förbud enligt 3 § eller om omprövning enligt 5 § får göras av Konkursverket.

Om verket för ett visst fall beslutar att inte göra ansökan, får ansökan göras av en sammanslutning av konsumenter, löntagare eller företag eller av ett företag som berörs av beteendet.

Ansökan om omprövning får också göras av en enhet mot vilken ett beslut om förbud riktar sig.

Uppgiftsskyldighet

7 § Om det behövs för att Konkurrensverket skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna lag, får verket ålägga en enhet eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat.

Ett sådant åläggande får inte innebära att någon betungas onödigt.

8 § Ett förbud eller åläggande enligt 3 eller 7 § gäller omedelbart, om något annat inte bestäms.

Vite

9 § Ett förbud eller åläggande enligt 3 eller 7 § får förenas med vite.

10 § Talan om utdömmande av vite som förelagts med stöd av denna lag förs vid länsrätten av Konkurrensverket. I fråga om vite som Marknadsdomstolen har förelagt på talan av någon annan, får talan om utdömmande föras även av denne.

Överklagande

11 § Konkurrensverkets beslut enligt 7 § får överklagas hos länsrätten. Andra beslut av verket enligt denna lag får inte överklagas.

Frivillig granskning

12 § En handelskammare som är auktoriserad enligt lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar får på begäran av en enhet utse en oberoende granskare som prövar och ser över enhetens rutiner för att ta till vara konkurrensmöjligheter när enheten skall tillgodose behovet av varor och tjänster. Granskaren skall därefter i ett skriftligt utlåtande redovisa utfallet av granskningen.

Enheten skall stå för kostnaderna för granskningen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2007:1098

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om upphandlingar på vilka lagen (1992:1528) om offentlig upphandling är tillämplig.

Prop. 2007/08:135 Ny konkurrenslag m.m.

2.9 Förslag till lag om upphävande av SFS 1994:615

Härigenom föreskrivs att lagen (1994:615) om ingripande mot otillbörligt beteende vid upphandling ska upphöra att gälla vid utgången av oktober 2008. Lagen gäller dock fortfarande för ärenden som anhängiggjorts vid Marknadsdomstolen före nämnda tidpunkt.

Förordning (2006:260) om antidiskrimineringsvillkor i upphandlingskontrakt

(senast ändrad genom SFS 2007:1101)

1 § I 10 kap. 2 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling och 10 kap. 3 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster finns bestämmelser om vilka krav som får ställas på en leverantör vid en offentlig upphandling.

I 6 kap. 14 § och 15 kap. 14 § lagen om offentlig upphandling och 6 kap. 14 § och 15 kap. 14 § lagen om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster finns bestämmelser om särskilda kontraktsvillkor. *Förordning (2007:1101)*

2 § I denna förordning finns bestämmelser om vissa särskilda kontraktsvillkor för fullgörande av kontrakt enligt 6 kap. 14 § och 15 kap. 14 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller 6 kap. 14 § och 15 kap. 14 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster.

Syftet med förordningen är att öka medvetenheten om och efterlevnaden av lagarna mot diskriminering, såsom jämställdhetslagen (1991:433), lagen (1999:130) om åtgärder mot diskriminering i arbetslivet på grund av etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, lagen (1999:132) om förbud mot diskriminering i arbetslivet på grund av funktionshinder, lagen (1999:133) om förbud mot diskriminering i arbetslivet på grund av sexuell läggning, lagen (2003:307) om förbud mot diskriminering och lagen (2001:1286) om likabehandling av studenter i högskolan.

Förordning (2007:1101)

3 § Förordningen gäller för de statliga myndigheter som anges i bilagan till förordningen.

4 § I kontrakt som tilldelas en leverantör av en tjänst eller byggtreprenad i Sverige enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ska myndigheten ställa upp villkor som ska ha till ändamål att motverka diskriminering hos leverantören, om kontraktet

1. har en löptid på åtta månader eller längre och
2. har ett beräknat värde på minst 750.000 kr.

Första stycket gäller inte kontrakt vid upphandling av tjänster eller byggtreprenader som avses i 1 kap. 2 § andra stycket 3 och 4 lagen om offentlig upphandling eller 1 kap. 2 § andra stycket 3 lagen om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster.

En upphandling får inte delas upp i syfte att löptid eller beräknat värde ska underskridas. *Förordning (2007:1101)*

5 § Villkor som anges i 4 § skall utformas på ett sätt som gör det möjligt för myndigheten att kontrollera att de uppfylls. De skall, om det är lämpligt, omfatta underleverantörer.

Myndigheten skall förena villkoren med någon sanktion.

6 § En myndighet skall under avtalstiden kontrollera att leverantören uppfyller villkor enligt 4 §. Uppföljning skall göras minst en gång per år eller, vid kortare avtal än ett år, minst en gång under avtalstiden.

Övriga
författn.

Bilaga

Arbetsförmedlingen
Banverket
Domstolsverket
Ekonomistyrningsverket
Fortifikationsverket
Försvarets materielverk
Försvarsmakten
Försäkringskassan
Göteborgs universitet
Karolinska institutet
Kriminalvården
Kungl. Tekniska Högskolan
Lantmäteriverket
Luftfartsverket
Lunds universitet
Migrationsverket
Naturvårdsverket
Regeringskansliet
Riksgäldskontoret
Rikspolisstyrelsen
Sjöfartsverket
Skatteverket
Statens fastighetsverk
Statskontoret
Sveriges lantbruksuniversitet
Umeå universitet
Uppsala universitet
Verket för förvaltningsutveckling
Verket för högskoleservice
Vägverket. *Förordning (2007:1101)*

Förordning (2007:1117) med instruktion för Konkurrensverket

Uppgifter

1 § Konkurrensverket är förvaltningsmyndighet för konkurrensfrågor och den offentliga upphandlingen.

2 § Konkurrensverket ska verka för en effektiv konkurrens i privat och offentlig verksamhet till nytta för konsumenterna samt en effektiv offentlig upphandling till nytta för det allmänna och marknadens aktörer.

3 § Konkurrensverket ska fullgöra de uppgifter som följer av

1. konkurrenslagen (1993:20),
2. 16 kap. 7 § lagen (2007:1091) om offentlig upphandling och 16 kap. 9 § lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster,
3. lagen (1994:615) om ingripande mot otillbörligt beteende vid upphandling,
4. lagen (1994:1845) om tillämpningen av Europeiska gemenskapernas konkurrens- och statsstödsregler,
5. lagen (2005:590) om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m., och
6. 3 a och 3 b §§ konkurrensförordningen (1993:173).

4 § Konkurrensverket ska utöver vad som följer av 3 §

1. uppmärksamma hinder mot en effektiv konkurrens i offentlig och privat verksamhet, lämna förslag till konkurrensutsättning och till regelreformer samt följa upp utvecklingen på konkurrensområdet,
2. avge yttranden enligt 23 § förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation,
3. inom sina tillsynsområden och i lämplig omfattning utfärda allmänna råd,
4. samla in och bearbeta uppgifter för statistikändamål, och
5. när verket från allmän domstol eller Marknadsdomstolen får en kopia av en dom eller ett slutligt beslut som gäller tillämpningen av artikel 81 eller artikel 82 i EG-fördraget utan dröjsmål översända domen eller beslutet till Europeiska gemenskapernas kommission.

5 § Konkurrensverket ska till Europeiska gemenskapernas kommission

1. senast den 31 mars varje år överlämna en förteckning över vilka offentliga företag inom tillverkningsindustrin och holdingföretag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt 8 § lagen (2005:590) om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m., och
2. årligen, och senast inom nio månader efter det att företagets räkenskapsår gått till ända, överlämna handlingar och annan ekonomisk information om sådana företag som sägs i 1.

Konkurrensverket ska vidare, om kommissionen begär det, överlämna information från en öppen eller en separat redovisning enligt 3 och 4 §§ samma lag. Detsamma gäller annan information som behövs för att utvärdera dessa redovisningar.

6 § Konkurrensverket ska bidra till den internationella utvecklingen på konkurrens- och upphandlingsområdena. Verket får vid behov samverka med motsvarande myndigheter i andra länder.

På upphandlingsområdet ska Konkurrensverket bistå Regeringskansliet inom ramen för det europeiska och nordiska samarbetet.

7 § Konkurrensverket får, när det är nödvändigt för genomförandet av avtal mellan Danmark, Island, Norge och Sverige om samarbete i konkurrensfrågor, på eget initiativ

Övriga
författn.

ativ eller efter förfrågan lämna ut uppgifter till konkurrensmyndigheterna i Danmark, Island och Norge utan hinder av sekretess enligt sekretesslagen (1980:100).

Uppgifter som lämnas ut enligt första stycket får i det enskilda fallet förenas med villkor för användandet, om det krävs med hänsyn till den enskildes rätt eller från allmän synpunkt.

8 § Konkurrensverket ska i lämplig omfattning informera företag, upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och andra berörda om

1. avgöranden i konkurrens- och upphandlingsärenden,
2. tillämpningen av konkurrenslagen (1993:20), lagen (2007:1091) om offentlig upphandling och lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, och
3. Europeiska gemenskapernas konkurrens- och upphandlingsregler.

Konkurrensverket ska främja ett konkurrensinriktat synsätt och verka för en enhetlig tillämpning av de nationella upphandlingsreglerna.

Konkurrensverket ska ge länsstyrelserna sådant underlag som de behöver för sina uppgifter på konkurrensområdet.

9 § Innan Konkurrensverket väcker talan om konkurrensskadeavgift enligt 26 § konkurrenslagen (1993:20) eller talan om en företagskoncentration enligt 34 a eller 36 §§ samma lag, ska den som avses med talan få tillfälle att yttra sig. Detta gäller dock inte i brådskande fall eller om det annars finns särskilda skäl.

Samverkan

10 § Konkurrensverket ska sträva efter en effektiv samverkan med myndigheter, länsstyrelser och andra berörda aktörer och bör vidare samråda med de myndigheter som berörs av verkets förslag till åtgärder.

Ledning

11 § Konkurrensverket leds av en myndighetschef.

Särskilda organ

Rådet för forskningsfrågor

12 § Till Konkurrensverket är ett råd för forskningsfrågor knutet. Rådet har till uppgift att stimulera forskningen på konkurrens- och upphandlingsområdet samt att tillföra verket sådana resultat från utvecklingen främst inom de ekonomiska och juridiska vetenskaperna som kan ha betydelse för verksamheten.

Rådet ska delta i beredningen av ärenden om fördelning av medel från anslaget för konkurrens- och upphandlingsforskning. Beslut i sådana frågor fattas av Konkurrensverket efter förslag av rådet.

13 § Rådet för forskningsfrågor består av myndighetschefen, som är ordförande, och högst tio andra ledamöter, vilka utses av Konkurrensverket.

Rådet för upphandlingsfrågor

14 § Till Konkurrensverket är ett råd för upphandlingsfrågor knutet. Rådets medlemmar utses av verket bland personer som har erfarenhet av offentlig upphandling eller sakkunskap i upphandlingsfrågor.

Rådet ska utgöra ett forum för erfarenhetsutbyte i fråga om såväl allmänna upphandlingsfrågor som frågor om behovet av åtgärder för att stödja utvecklingen mot en effektiv offentlig upphandling.

Anställningar och uppdrag

15 § Generaldirektören är myndighetschef.

Personalansvarsnämnd

16 § Vid Konkurrensverket ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av viss förordning

17 § I administrativa ärenden ska Konkurrensverket tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101).

Avgifter

18 § Konkurrensverket får mot ersättning utföra uppdrag åt Regeringskansliet, andra myndigheter samt åt kommittéer och utredare.

Konkurrensverket får ta ut avgifter för varor och tjänster med stöd av 4 § första stycket avgiftsförordningen (1992:191) utan hinder av den begränsning som följer av andra stycket samma paragraf.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2007:1117

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (1996:353) med instruktion för Konkurrensverket ska upphöra att gälla.
2. Ledamot i Rådet för forskningsfrågor som har utsetts före ikraftträdandet kvarstår som sådan ledamot under den tid som han eller hon har utsetts för.

Övriga
författn.

Lag (1915:218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område

(senast ändrad genom SFS 1994:1513)

1 kap. Om slutande av avtal	106
2 kap. Om fullmakt	107
3 kap. Om rättshandlingars ogiltighet	109
4 kap. Allmänna bestämmelser	111

1 kap. Om slutande av avtal

1 § Anbud om slutande av avtal och svar å sådant anbud vare, efter ty här nedan i 2–9 §§ sågs, bindande för den, som avgivit anbudet eller svaret.

Vad i nämnda paragrafer stadgas skall lända till efterrättelse, så vitt ej annat följer av anbudet eller svaret eller av handelsbruk eller annan sedvänja.

I fråga om avtal, för vars giltighet enligt lag fordras iakttagande av viss form, gälla vad särskilt är stadgat.

2 § Har anbudsgivaren bestämt viss tid för svar, skall han anses hava föreskrivit, att svaret skall inom den tid komma honom till handa.

Är i brev eller telegram, vari anbud göres, viss tidrymd utsatt för svaret, skall denna räknas från den dag brevet är dagtecknat eller den tid på dagen telegrammet är inlämnat för befordran.

3 § Göres anbud i brev eller telegram utan att tid för svar däri utsättes, måste antagande svar komma anbudsgivaren till handa inom den tid, som vid anbudets avgivande skäligen kunde av honom beräknas åtgå. Vid beräkningen av nämnda tid äge anbudsgivaren, där ej annat föranledes av omständigheterna, förutsätta, att anbudet framkommer i rätt tid samt att svaret avsändes utan uppskov efter det anbudstagaren åtnjutit skäligen betänketid och icke varder under vägen försenat; är anbudet gjort i telegram, äge anbudsgivaren tillika förutsätta att svaret befordras på enahanda sätt eller annorledes kommer honom lika tidigt till handa.

Anbud, som göres muntligen utan att anstånd med svaret medgives, måste omedelbart antagas.

4 § Antagande svar, som för sent kommer anbudsgivaren till handa, skall gälla såsom nytt anbud.

Vad nu är sagt äge dock icke tillämpning, där den, som avsänt svaret, utgår från att det framkommit i rätt tid och mottagaren måste inse detta. I ty fall åligger det denne, om han icke vill godtaga svaret, att utan oskäligt uppehåll giva avsändaren meddelande därom; underlåter han det, anses avtal hava genom svaret kommit till stånd.

5 § Avslås anbud, vare det förfallet, ändå att den tid, varunder det eljest skolat gälla, ej gått till ända.

6 § Svar, som innehåller, att anbud antages, men som på grund av tillägg, inskränkning eller förbehåll icke överensstämmer med anbudet, skall gälla såsom avslag i förening med nytt anbud.

Vad nu är sagt äge dock icke tillämpning, där den, som avgav svaret, anser det överensstämma med anbudet och mottagaren måste inse detta. I ty fall åligger det denne, om han icke vill godtaga svaret, att utan oskäligt uppehåll giva meddelande därom; underlåter han det, skall avtal i enlighet med svarets innehåll anses hava kommit till stånd.

7 § Anbud eller svar, som återkallas, vare ej gällande, där återkallelsen kommer den, till vilken anbudet eller svaret är riktat, till handa innan han tager del av detta eller samtidigt därmed.

8 § Har den, som avgivit anbud, förklarar sig icke påfordra uttryckligt svar därå, eller utvisa omständigheterna, att han ej förväntar sådant, vare anbudstagaren ändock pliktig att på förfrågan giva besked, om han vill antaga anbudet; underlåter han det, anses anbudet förfallet.

Angående vissa fall, då underlåtenhet att avböja anbud anses såsom antagande, är särskilt stadgat.

9 § Där någon i meddelande, som eljest vore att anse såsom anbud, använt orden "utan förbindelse", "utan obligo" eller liknande uttryck, anses meddelandet allenast såsom uppfordran att avgiva anbud av det innehåll meddelandet giver vid handen. Inkommer sådant anbud inom rimlig tid därefter från någon, vilken blivit sålunda uppfordrad att avgiva anbud, och måste mottagaren inse, att anbudet framkallats genom hans uppfordran, åligger det honom, där han icke vill antaga detsamma, att utan oskäligt uppehåll giva meddelande därom till anbudsgivaren; underlåter han det, skall han anses hava antagit anbudet.

2 kap. Om fullmakt

10 § Den, som åt annan givit fullmakt att sluta avtal eller eljest företaga rättshandlingar, varder omedelbart berättigad och förpliktad i förhållande till tredje man genom rättshandling, som fullmäktigen inom fullmaktens gränser företager i fullmaktsgivarens namn.

Där någon såsom anställd i annans tjänst eller eljest i följd av avtal med annan intager en ställning, varmed enligt lag eller sedvänja följer viss behörighet att handla å dennes vägnar, anses han hava fullmakt att företaga rättshandlingar, som falla inom gränserna för denna behörighet.

11 § Har fullmäktigen vid företagande av rättshandling handlat i strid mot särskilda inskränkande föreskrifter av fullmaktsgivaren, vare rättshandlingen ej gällande mot denne, såframt tredje man insåg eller bort inse, att fullmäktigen sålunda överskred sin befogenhet.

Är fullmakten av sådan beskaffenhet, som i 18 § avses, vare rättshandling, som fullmäktigen med överskridande av sin befogenhet företagit, icke gällande mot fullmaktsgivaren, ändå att tredje man var i god tro.

12 § Vill fullmaktsgivaren återkalla fullmakt, som avses i 13–16 §§, åligger det honom, även om han meddelat fullmäktigen, att han icke längre vill låta fullmakten gälla, att iakttaga vad i nämnda paragrafer för varje fall föreskrives; äro flera av dessa föreskrifter var för sig tillämpliga å samma fullmakt, skola de alla iakttagas.

Tredje man, hos vilken en fullmakt återkallats på det i 13 § angivna sätt, äge dock icke åberopa, att återkallelse ej skett på annat sätt.

13 § Fullmakt, som bragts till tredje mans kännedom genom ett till honom särskilt riktat meddelande från fullmaktsgivaren, är återkallad, när särskilt meddelande från fullmaktsgivaren, att fullmakten icke vidare skall gälla, kommit tredje man till handa.

14 § Fullmakt, som blivit av fullmaktsgivaren i tidning eller annorledes allmänligen kungjord, återkallas genom tillkännagivande, som kungöres i enahanda ordning.

Möter hinder häremot, skall återkallelsen på annat lika verksamt sätt tillkännagivas. Fullmaktsgivaren äge, där han det äskar, hos myndighet, som i 17 § sägs, erhålla anvisning, huru han i sådant avseende har att förfara.

15 § Fullmakt, som avses i 10 § andra stycket, återkallas därigenom att fullmäktigen avlägsnas från tjänst eller annan ställning, i kraft varav han varit befullmäktigad.

Övriga
författn.

16 § Fullmakt, vilken innefattas i sådan skriftlig handling, som utgives till fullmäktigen för att av honom innehavas och företes för tredje man, återkallas därigenom att fullmaktsgivaren återtager eller låter förstöra handlingen.

Fullmäktigen är pliktig att på begäran av fullmaktsgivaren återställa fullmaktshandlingen.

17 § Visar fullmaktsgivaren sannolika skäl, att handling, som i 16 § omförmäles, förkommit eller att han av annan orsak icke utan dröjsmål kan få den åter, må handlingen, efter ty här nedan sägs, förklaras kraftlös.

Ansökan härom göres hos tingsrätten i den ort, inom vilken fullmaktsgivaren bor. Finnes ansöknings kunna bifallas, skall tingsrätten utfärda och sökanden låta i Post- och Inrikes Tidningar införa kungörelse, att handlingen efter utgången av viss tid, som må bestämmas till högst fjorton dagar efter kungörelsens införande, skall vara kraftlös. Kungörelsen skall jämväl, där tingsrätten det föreskriver, införas i annan tidning, en eller flera gånger, innan den införes i Post- och Inrikes Tidningar.

Lag (1981:799)

18 § Fullmakt, som grundar sig allenast å fullmaktsgivarens meddelande till fullmäktigen, är återkallad, när meddelande från fullmaktsgivaren, att fullmakten icke vidare skall gälla, kommit fullmäktigen till handa.

19 § I fall, då fullmaktsgivaren har särskild anledning att befara, att fullmäktigen, oaktat fullmakten återkallats eller fullmaktshandlingen förklarats kraftlös, kommer att på grund av fullmakten företaga rättshandling gent emot viss man, vilken kan antagas sakna vetskap om dess upphörande, åligger det honom att, där så ske kan, giva denne meddelande, att fullmakten icke vidare skall gälla. Underlåter han det, må han, såframt den, gent emot vilken rättshandlingen företagits, var i god tro, icke mot denne åberopa fullmaktens upphörande.

20 § Har fullmaktsgivaren utan att i ovan stadgad ordning bringa fullmakten till upphörande tillsagt fullmäktigen att icke göra bruk av fullmakten eller annorledes givit till känna sin vilja, att fullmakten icke vidare skall gälla, vare rättshandling, som fullmäktigen företager, icke gällande mot fullmaktsgivaren, såframt tredje man ägde eller bort äga kännedom om förhållandet.

21 § Dör fullmaktsgivaren, vare fullmakten ändock gällande, för så vitt ej särskilda omständigheter föranleda, att den skall vara förfallen. Ändå att sådana omständigheter äro för handen, vare dock rättshandling, som fullmäktigen företager, gällande mot dödsboet, där tredje man varken ägde eller bort äga vetskap om dödsfallet och dess betydelse för fullmäktigens behörighet att företaga rättshandling; är fullmakten sådan, som i 18 § avses, erfordras för rättshandlingens giltighet, att ej heller fullmäktigen ägde eller bort äga sådan vetskap, då han företog rättshandlingen.

Rättshandling, som, efter vad nu sagts, är gällande mot dödsboet, äge, där den dödes egendom varder avträdd till konkurs, icke mot borgenärerna större verkan än den skulle haft, om den företagits av stärbhusdelägarna.

22 § Om fullmaktsgivaren får en förvaltare enligt föräldrabalken, har en rättshandling som fullmäktigen företar och som omfattas av förvaltarens uppdrag inte större verkan än den skulle ha haft, om fullmaktsgivaren själv hade företagit rättshandlingen. *Lag (1988:1264)*

23 § Varder fullmaktsgivarens egendom avträdd till konkurs, har rättshandling, som fullmäktigen företager, icke större verkan mot konkursboet än den skulle haft, om fullmaktsgivaren själv företagit den. Är fullmakten sådan som avses i 18 §, kan rättshandlingen ej göras gällande mot boet, om fullmäktigen ägde eller bort äga kännedom om konkursen när han företog rättshandlingen. *Lag (1975:246)*

24 § Utan hinder därav att fullmaktsgivaren icke vidare råder över sig och sitt gods, må fullmäktigen, intill dess erforderliga åtgärder kunna vidtagas av den, som enligt

lag äger handla å fullmaktsgivarens vägnar, i kraft av fullmakten företaga sådana rättshandlingar, som äro nödiga för att skydda fullmaktsgivaren eller hans konkursbo mot förlust.

25 § Den, som uppträder såsom fullmäktig för annan, ansvarar för att han har erforderlig fullmakt och är förty, där han ej förmår styrka, att han handlat efter fullmakt eller att den rättshandling, varom fråga är, blivit godkänd av den uppgivne huvudmannen eller ändock är gällande mot honom, pliktig att ersätta tredje man all skada, som denne lider därigenom att han icke kan göra rättshandlingen gällande mot huvudmannen.

Vad sålunda är stadgat skall dock icke äga tillämpning, där tredje man insåg eller bort inse, att fullmakt ej förefanns eller att förefintlig fullmakt överskreds; ej heller där den, som företog rättshandlingen, handlade på grund av fullmakt, vilken i följd av någon särskild omständighet, varom han icke ägde kunskap och varom tredje man ej heller kunde med fog förutsätta, att han skulle hava kännedom, icke kan göras gällande mot huvudmannen.

26 § Vad här ovan i detta kapitel är stadgat om fullmakt att företaga rättshandlingar skall äga motsvarande tillämpning i fråga om fullmakt att företräda fullmaktsgivaren vid rättshandlingar, som företagas gent emot honom.

27 § I fråga om återkallelse av procura, som blivit till handelsregistret anmäld, skall vad i 13 och 19 §§ handelsregisterlagen (1974:157) är stadgat lända till efterrättelse. Har återkallelsen blivit införd i handelsregistret och kungjord i Post- och Inrikes Tidningar, är firmans innehavare icke pliktig att jämväl på annat sätt återkalla fullmakten.

Fullmakt att sluta avtal om köp, byte eller gåva av fast egendom skall vara skriftlig. Har sådan fullmakt blivit, efter ty i 16 och 17 §§ sägs, återkallad eller för kraftlös förklarad, vare fullmakten utan verkan.

Genom vad här ovan i detta kapitel stadgas därom, att rättshandling av fullmäktigen i vissa fall icke är gällande mot fullmaktsgivaren, sker ej ändring i vad 18 kap. 3 § handelsbalken innehåller angående verkan därav att vad som genom sådan rättshandling åtkommits blivit använt till fullmaktsgivarens nytta. *Lag (1977:672)*

Övriga
författn.

3 kap. Om rättshandlingars ogiltighet

28 § Rättshandling, den någon blivit rättsstridigt tvungen att företaga, vare, där tvånget utövats genom våld å person eller genom hot, som innebär trängande fara, icke gällande mot den tvungne.

Har tvånget utövats av annan än den, gent emot vilken rättshandlingen företogs, och var denne i god tro, åligger det dock den tvungne, där han vill mot honom åberopa tvånget, att utan oskäligen uppehåll efter det tvånget upphörde giva honom meddelande därom vid äventyr, om sådant underlåtes, att rättshandlingen varder gällande.

29 § Rättshandling, den någon utan användande av sådana tvångsmedel, som i 28 § avses, rättsstridigt tvungit en annan att företaga, vare ej gällande mot den tvungne, där den, gent emot vilken rättshandlingen företogs, själv utövat tvånget eller ock insett eller bort inse, att rättshandlingen framkallats genom rättsstridigt tvång från annans sida.

30 § Där den, gent emot vilken en rättshandling företagits, framkallat densamma genom svikligt förledande eller ock insett eller bort inse, att den, som företog rättshandlingen, blivit svikligen förledd därtill av annan, vare rättshandlingen icke gällande mot den förledd.

Har den, gent emot vilken rättshandlingen företogs, svikligen uppgivit eller förteगत omständigheter, som kunna antagas vara av betydelse för rättshandlingen, skall han anses hava därigenom framkallat densamma, såfram det ej visas, att det svikliga förfarandet icke inverkat å rättshandlingen.

31 § Har någon begagnat sig av annans trångmål, oförstånd, lättsinne eller beroende ställning till att taga eller betinga sig förmåner, vilka stå i uppenbart missförhållande till det vederlag, som må hava blivit erlagt eller utfäst, eller för vilka något vederlag icke skall utgå, vare rättshandling, som sålunda tillkommit, icke gällande mot den fördelade.

Lag samma vare, där sådant otillbörligt förfarande, som i första stycket avses, ligger annan till last än den, gent emot vilken rättshandlingen företogs, och denne ägde eller bort äga kunskap därom.

Om avtal rörande bärgning gälle vad särskilt är stadgat. *Lag (1987:329)*

32 § Den, som avgivit en viljeförklaring, vilken i följd av felskrivning eller annat missstag å hans sida fått annat innehåll än åsyftat varit, vare icke bunden av viljeförklaringens innehåll, där den, till vilken förklaringen är riktad, insåg eller bort inse misstaget.

Varder en avgiven viljeförklaring, som befordras genom telegram eller framföres muntligen genom bud, till följd av fel vid telegraferingen eller oriktigt återgivande genom budet till innehållet förvanskad, vare avsändaren, ändå att mottagaren var i god tro, icke bunden av förklaringen i det skick den framkommit. Vill avsändaren av anledningen som nu sagts icke låta förklaringen gälla, åligger det honom dock att giva mottagaren meddelande därom utan oskäligt uppehåll efter det förvanskningen kommit till hans kunskap; underlåter han det, och var mottagaren i god tro, vare förklaringen gällande sådan den framkommit.

33 § Rättshandling, som eljest vore att såsom giltig anse, må ej göras gällande, där omständigheterna vid dess tillkomst voro sådana, att det skulle strida mot tro och heder att med vetskap om dem åberopa rättshandlingen, och den, gent emot vilken rättshandlingen företogs, måste antagas hava ägt sådan vetskap.

34 § Har skuldebrev, kontrakt eller annan skriftlig handling upprättats för skens skull, må utan hinder därav fordran eller rättighet, som den enligt handlingens innehåll berättigade på grund av densamma överlåtit å annan, göras gällande av förvärvaren, såframt denne var i god tro vid sitt förvärv.

35 § Har någon underskrivit skuldebrev eller annan handling, som är gällande i innehavarens hand eller eljest av löpande beskaflenhet, vare handlingen, ändå att den utan hans vilja kommit ur hans besittning, gällande mot honom, där den efter överlåtelse förvärvats av någon, som därvid var i god tro.

Är kvitto å ett penningbelopp utan borgenärens vilja kommet ur hans besittning, vare utan hinder därav betalning, som gäldenären, när fordringen är förfallen, i god tro erlägger mot bekommande av kvittot, gällande mot borgenären.

36 § Avtalsvillkor får jämkas eller lämnas utan avseende, om villkoret är oskäligt med hänsyn till avtalets innehåll, omständigheterna vid avtalets tillkomst, senare inträffade förhållanden och omständigheterna i övrigt. Har villkoret sådan betydelse för avtalet att det icke skäligen kan krävas att detta i övrigt skall gälla med oförändrat innehåll, får avtalet jämkas även i annat hänseende eller i sin helhet lämnas utan avseende.

Vid prövning enligt första stycket skall särskild hänsyn tagas till behovet av skydd för den som i egenskap av konsument eller eljest intager en underlägsen ställning i avtalsförhållandet.

Första och andra styckena äga motsvarande tillämpning i fråga om villkor vid annan rättshandling än avtal.

I fråga om jämkning av vissa avtalsvillkor i konsumentförhållanden gäller dessutom 11 § lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden. *Lag (1994:1513)*

37 § Förbehåll att pant eller annan säkerhet skall vara förverkad, om den förpliktelse för vars fullgörande säkerheten ställts icke rätteligen fullgöres, är utan verkan.

Lag (1976:185)

38 § Har någon för att förebygga konkurrens betingat sig av annan att denne icke skall bedriva verksamhet av visst slag eller icke taga anställning hos någon som bedriver sådan verksamhet, är den som gjort utfästelsen icke bunden därav i den mån utfästelsen sträcker sig längre än vad som kan anses skäligt. *Lag (1976:185)*

4 kap. Allmänna bestämmelser

39 § Är enligt denna lag giltigheten av avtal eller annan rättshandling beroende därav att den, gent emot vilken rättshandlingen företogs, icke ägde eller bort äga vetenskap om visst förhållande eller eljest var i god tro, skall hänsyn tagas till vad han insåg eller bort inse vid den tidpunkt, då rättshandlingen blev honom kunnig. Dock må, där särskilda omständigheter sådant föranleda, hänsyn jämväl tagas till den insikt han vunnit eller bort vinna efter nämnda tidpunkt, men innan rättshandlingen inverkat bestämmande på hans handlingssätt.

40 § Skall någon enligt denna lag giva annan ett meddelande, vid äventyr att eljest avtal anses slutet eller anbud antaget eller rättshandling, som av honom eller å hans vägnar företagits, bliver mot honom gällande, och varder sådant meddelande inlämnat för befordran med post eller telegraf eller eljest på ändamålsenligt sätt avsänt, må ej den omständigheten, att meddelandet försenas eller icke kommer fram, föranleda därtill att avsändaren icke anses hava fullgjort vad honom åligger.

I fråga om återkallelse av anbud eller svar eller av fullmakt gäller vad i 7, 13 och 18 §§ är stadgat.

41 § Genom denna lag upphävas 1 kap. 1 § och 9 kap. 9 § handelsbalken, 2 och 3 §§ i lagen d. 14 juni 1901 angående ocker samt vad i övrigt finnes i lag eller särskild författning stadgat stridande mot här ovan givna bestämmelser.

Övriga
författn.

UTDRAG

Tryckfrihetsförordning (1949:105)**2 kap. Om allmänna handlingars offentlighet (6 §)**

6 § Handling anses inkommen till myndighet, när den har anlänt till myndigheten eller kommit behörig befattningshavare till handa. I fråga om upptagning som avses i 3 § första stycket gäller i stället att den anses inkommen till myndighet när annan har gjort den tillgänglig för myndigheten på sätt som anges i 3 § andra stycket.

Tävlingsskrift, anbud eller annan sådan handling som enligt tillkännagivande skall avlämnas i förseglat omslag anses ej inkommen före den tidpunkt som har bestämts för öppnandet.

Åtgärd som någon vidtager endast som led i teknisk bearbetning eller teknisk lagring av handling, som myndighet har tillhandahållit, skall ej anses leda till att handling är inkommen till den myndigheten. *Lag (1976:954)*

UTDRAG

Förvaltningslag (1986:223)**Inkommande handlingar (10 §)**

10 § En handling anses komma in till en myndighet den dag då handlingen, eller en avi om en betald postförsändelse som innehåller handlingen, anländer till myndigheten eller kommer en behörig tjänsteman till handa. Underrättas en myndighet särskilt om att ett telegram till myndigheten finns hos ett företag som driver televerksamhet, anses telegrammet komma in redan när underrättelsen når en behörig tjänsteman.

Kan det antas att handlingen eller en avi om denna en viss dag har lämnats i myndighetens lokal eller avskilts för myndigheten på en postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommer en behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Ett telegram eller annat meddelande som inte är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom en egenhändigt undertecknad handling, om myndigheten begär det. *Lag (1993:611)*

Jäv (11–12 §§)

11 § Den som skall handlägga ett ärende är jävig

1. om saken angår honom själv eller hans make, förälder, barn eller syskon eller någon annan närstående eller om ärendets utgång kan väntas medföra synnerlig nytta eller skada för honom själv eller någon närstående,
2. om han eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång,
3. om ärendet har väckts hos myndigheten genom överklagande eller underställning av en annan myndighets beslut eller på grund av tillsyn över en annan myndighet och han tidigare hos den andra myndigheten har deltagit i den slutliga handläggningen av ett ärende som rör saken,
4. om han har fört talan som ombud eller mot ersättning biträtt någon i saken, eller
5. om det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet i ärendet.

Från jäv bortses när frågan om opartiskhet uppenbarligen saknar betydelse.

12 § Den som är jävig får inte handlägga ärendet. Han får dock vidta åtgärder som inte någon annan kan vidta utan olägligt uppskov.

Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv mot honom, skall självmant ge det till känna.

Har det uppkommit en fråga om jäv mot någon och har någon annan inte trätt i hans ställe, skall myndigheten snarast besluta i jävsfrågan. Den som jävet gäller får delta i prövningen av jävsfrågan endast om myndigheten inte är beslutför utan honom och någon annan inte kan tillkallas utan olägligt uppskov.

Ett beslut i en jävsfråga får överklagas endast i samband med överklagande av det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

UTDRAG

Kommunallag (1991:900)

6 kap. Styrelsen och övriga nämnder (24–27 §§)

Jäv

24 § En förtroendevald eller en anställd som är jävig i ett ärende hos en nämnd får inte delta eller när vara vid handläggningen av ärendet. Denne får dock vidta åtgärder som inte någon annan kan vidta utan olägligt uppskov.

Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv mot honom, skall självmant ge det till känna.

Har det uppkommit en fråga om jäv mot någon och har någon annan inte trätt i hans ställe, skall nämnden snarast besluta i jävsfrågan. Den som jävet gäller får delta i prövningen av jävsfrågan endast om nämnden inte är beslutför utan honom och någon annan inte kan tillkallas utan olägligt uppskov.

Ett beslut i en jävsfråga får överklagas endast i samband med överklagande av det beslut varigenom nämnden avgör ärendet. *Lag (1994:690)*

25 § En förtroendevald eller en anställd hos kommunen eller landstinget är jävig, om

1. saken angår honom själv eller hans make, sambo, förälder, barn eller syskon eller någon annan närstående eller om ärendets utgång kan väntas medföra synnerlig nytta eller skada för honom själv eller någon närstående,
2. han eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång,
3. ärendet rör tillsyn över sådan kommunal verksamhet som han själv är knuten till,
4. han har fört talan som ombud eller mot ersättning biträtt någon i saken, eller
5. det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet i ärendet. *Lag (2003:519)*

26 § Från jäv bortses när frågan om opartiskhet oppenbarligen saknar betydelse.

27 § Om ett ärende hos en nämnd berör ett aktiebolag där kommunen eller landstinget äger minst hälften av aktierna eller en stiftelse där kommunen eller landstinget utser minst hälften av styrelseledamöterna, skall jäv enligt 25 § 2 eller 5 inte anses föreligga enbart på grund av att den som handlägger ärendet är ställföreträdare för bolaget eller stiftelsen eller på något annat sätt är knuten dit. Vad som nu har sagts gäller inte när en nämnd handlägger ärenden som avser myndighetsutövning mot enskilda.

Jäv enligt 25 § 5 skall inte heller anses föreligga enbart på grund av att den som handlägger ett ärende hos en nämnd tidigare har deltagit i handläggningen av ärendet hos en annan nämnd. *Lag (2003:519)*

Övriga
författn.

UTDRAG

Sekretesslag (1980:100)

1 kap. Inledande bestämmelser (6 och 8–9 §§)	114
2 kap. Sekretess med hänsyn främst till rikets säkerhet eller dess förhållande till annan stat eller mellanfolklig organisation (2 §)	115
6 kap. Sekretess med hänsyn till det allmännas ekonomiska intresse (1–2 §§)	115
8 kap. Sekretess med hänsyn främst till skyddet för enskilda ekonomiska förhållanden (8 och 10 §§)	116

1 kap. Inledande bestämmelser (6 och 8–9 §§)

6 § Förbud att röja eller utnyttja sekretessbelagd uppgift gäller för myndighet där uppgiften är sekretessbelagd samt för person som på grund av anställning eller uppdrag hos myndigheten, på grund av tjänsteplikt eller på annan liknande grund för det allmännas räkning deltar eller har deltagit i myndighetens verksamhet och därvid har fått kännedom om uppgiften.

8 § Vid tillämpningen av denna lag skall med myndighet jämställas riksdagen och beslutande kommunal församling.

Vad som föreskrivs i tryckfrihetsförordningen om rätt att ta del av handlingar hos en myndighet skall i tillämpliga delar gälla också handlingar hos de organ som anges i bilagan till denna lag, i den mån handlingarna hör till den verksamhet som nämns där. De i bilagan angivna organen skall vid tillämpningen av denna lag jämställas med myndighet.

Ett enskilt organ som med stöd av lagen (1994:1383) om överlämnande av allmänna handlingar till andra organ än myndigheter för förvaring förvarar sådana handlingar skall vid tillämpningen av denna lag jämställas med myndighet såvitt avser befattningen med dessa handlingar. Detsamma gäller Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar såvitt avser befattningen med allmänna handlingar som förvaras med stöd av lagen (1999:288) om överlämnande av allmänna handlingar till Svenska kyrkan eller någon av dess organisatoriska delar för förvaring, m.m. *Lag (1999:301)*

9 § Vad som föreskrivs i tryckfrihetsförordningen om rätt att ta del av handlingar hos myndighet skall i tillämpliga delar också gälla handlingar hos aktiebolag, handelsbolag, ekonomiska föreningar och stiftelser där kommuner eller landsting utövar ett rättsligt bestämmande inflytande. Sådana bolag, föreningar och stiftelser skall vid tillämpningen av denna lag jämställas med myndighet.

Kommuner och landsting skall anses utöva ett rättsligt bestämmande inflytande om de ensamma eller tillsammans

1. äger aktier i ett aktiebolag eller andelar i en ekonomisk förening med mer än hälften av samtliga röster i bolaget eller föreningen eller på något annat sätt förfogar över så många röster i bolaget eller föreningen,
2. har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i styrelsen för ett aktiebolag, en ekonomisk förening eller en stiftelse, eller
3. utgör samtliga obegränsat ansvariga bolagsmän i ett handelsbolag. Vid tillämpningen av 1–3 skall inflytande som utövas av en juridisk person över vilken en kommun eller ett landsting bestämmer på det sätt som anges i de nämnda punkterna anses utövat av kommunen eller landstinget.

Första stycket gäller också beträffande handlingar som efter medgivande av en kommun eller ett landsting för viss bestämd tid förvaras hos aktiebolag, handelsbolag, ekonomiska föreningar eller stiftelser där kommuner eller landsting har utövat ett rättsligt bestämmande inflytande.

Vad som sägs om kommuner och landsting i första–tredje styckena tillämpas också på kommunalförbund. *Lag (1993:1298)*

2 kap. Sekretess med hänsyn främst till rikets säkerhet eller dess förhållande till annan stat eller mellanfolklig organisation (2 §)

2 § Sekretess gäller för uppgift som angår verksamhet för att försvara landet eller planläggning eller annan förberedelse av sådan verksamhet eller som i övrigt rör totalförsvaret, om det kan antas att det skadar landets försvar eller på annat sätt vållar fara för rikets säkerhet om uppgiften röjs. I mål eller ärende enligt särskild lag om försvarsuppfinningar gäller dock sekretess för uppgift om sådana uppfinningar enligt föreskrifter i den lagen.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst fyrtio år. Om särskilda skäl föranleder det, får dock regeringen föreskriva att sekretessen skall gälla under längre tid.

Begäran att få ta del av handling som har upprättats av Lantmäteriverket eller sjöfartsverket och som innehåller kart- eller flygbildmaterial av betydelse för totalförsvaret eller uppgift ur verkets geodetiska arkiv skall, vid tillämpningen av denna paragraf, prövas av det verk som har upprättat handlingen. *Lag (1995:1410)*

6 kap. Sekretess med hänsyn till det allmännas ekonomiska intresse (1–2 §§)

1 § Sekretess gäller i myndighets affärsverksamhet för uppgift om myndighetens affärs- eller driftförhållanden, om det kan antas att någon som driver likartad rörelse gynnas på myndighetens bekostnad om uppgiften röjs. Under motsvarande förutsättning gäller sekretess hos myndighet för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos bolag, förening, samfällighet eller stiftelse som driver affärsverksamhet och vari det allmänna genom myndigheten utövar ett bestämmande inflytande eller bedriver revision. Sekretessen hos en myndighet som bedriver sådan revision gäller dock inte, om uppgiften ingår i beslut av myndigheten.

Har uppgift, för vilken sekretess gäller enligt första stycket, lämnats till annan myndighet, gäller sekretessen också där. Sekretessen gäller dock inte, om uppgiften ingår i beslut av den mottagande myndigheten.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. *Lag (1990:411)*

2 § Sekretess gäller för uppgift som hänför sig till ärende angående förvärv, överlåtelse, upplåtelse eller användning av egendom, tjänst eller annan nyttighet, om det kan antas att det allmänna lider skada om uppgiften röjs. Vad som nu har sagts om tjänst avser dock inte arbete som för myndighets behov utförs av dess egen eller annan myndighets personal, om det inte är fråga om ett arbete som en myndighet i konkurrens med andra myndigheter eller enskilda erbjuder sig att utföra.

Angår ärendet försäljning av lös egendom för det allmännas räkning, får uppgift som rör anbud eller som rör motsvarande erbjudande inom en kommun, ett landsting eller en myndighet eller mellan statliga myndigheter inte i något fall lämnas till annan än den som har avgett anbudet eller erbjudandet förrän alla anbud eller erbjudanden offentliggörs eller avtal har slutits eller ärendet annars har slutförts.

Angår ärendet upphandling får uppgift som rör anbud eller som rör motsvarande erbjudande inom en kommun, ett landsting eller en myndighet eller mellan statliga myndigheter inte i något fall lämnas till annan än den som har avgett anbudet eller erbjudandet förrän alla anbud eller erbjudanden offentliggörs eller beslut om leverantör och anbud fattats eller ärendet dessförinnan har slutförts.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. Beträffande handling som anger villkoren i slutet avtal gäller sekretessen dock längst till dess två år, eller hos statliga affärsverk och Försvarets materielverk samt i kommunal affärsverksamhet fem år, har förflutit från det avtalet slöts. *Lag (2002:593)*

Övriga
författn.

8 kap. Sekretess med hänsyn främst till skyddet för enskilda ekonomiska förhållanden (8 och 10 §§)

8 § Sekretess gäller i Riksbankens kassarörelse, valutahandel, in- och utlåningsrörelse, betalningsutjämning samt handel med värdepapper eller rättigheter och skyldigheter som anknyter till sådana tillgångar. Sekretess gäller också i Riksgäldskon-torets upplåningsverksamhet för uppgift om enskilda ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller i affärsverksamhet hos en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett värdepappersbolag som samverkande kommuner eller landsting utövar ett rättsligt bestämmande inflytande över, för uppgift om enskilda ekonomiska eller personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan lämnas ut utan att den enskilde lider skada eller men. I ett ärende enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling eller lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster gäller dock sekretess för sådana uppgifter endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs.

I annan av myndighet bedriven upplåningsverksamhet eller affärsmässig utlåningsverksamhet än som avses i första eller andra stycket gäller sekretess för uppgift om enskilda affärs- eller driftförhållanden, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs.

Har uppgift, för vilken sekretess gäller enligt andra eller tredje stycket, lämnats till annan myndighet, gäller sekretessen också där. Sekretessen gäller dock inte, om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Lag (2007:1096)

10 § Sekretess gäller hos myndighet för uppgift om affärs- eller driftförhållanden för enskild, som i annat fall än som avses i 8 och 9 §§ har trätt i affärsförbindelse med myndigheten, om det av särskild anledning kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs. Sekretess gäller också hos myndighet för uppgift om affärs- eller driftförhållanden för enskild som har trätt i affärsförbindelse med bolag, förening, samfällighet eller stiftelse som driver affärsverksamhet och vari det allmänna genom myndigheten utövar ett bestämmande inflytande eller bedriver revision, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs. Sekretessen hos en myndighet som bedriver sådan revision gäller dock inte, om uppgiften ingår i beslut av myndigheten.

Har uppgift, för vilken sekretess gäller enligt första stycket, lämnats till annan myndighet, gäller sekretessen också där. Sekretessen gäller dock inte, om uppgiften ingår i beslut av den mottagande myndigheten.

Regeringen kan för särskilt fall förordna om undantag från sekretessen, om den finner det vara av vikt att uppgiften lämnas.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. Beträffande handling som anger villkoren i slutet avtal gäller sekretessen dock längst till dess två år, eller hos statliga affärsverk och Försvarets materielverk samt i kommunal affärsverksamhet fem år, har förflutit från det att avtalet slöts. *Lag (1993:1298)*

UTDRAG

Brottsbalk (1962:700)**17 kap. Om brott mot allmän verksamhet m.m. (7 §)**

7 § Den som till arbetstagare eller annan som avses i 20 kap. 2 § lämnar, utlovar eller erbjuder, för denne själv eller för annan, muta eller annan otillbörlig belöning för tjänsteutövningen, döms för *bestickning* till böter eller fängelse i högst två år.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Lag (2004:404)

20 kap. Om tjänstefel m.m. (2 §)

2 § Arbetstagare som, för sig själv eller för annan, tar emot, låter åt sig utlova eller begär muta eller annan otillbörlig belöning för sin tjänsteutövning, döms för *mutbrott* till böter eller fängelse i högst två år. Detsamma skall gälla, om arbetstagaren begått gärningen innan han erhöll anställningen eller efter det han slutat densamma. Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Vad i första stycket sägs om arbetstagare skall också tillämpas på

1. ledamot av styrelse, verk, nämnd, kommitté eller annan sådan myndighet som hör till staten eller till kommun, landsting eller kommunalförbund,
2. den som utövar uppdrag som är reglerat i författning,
3. den som omfattas av lagen (1994:1811) om disciplinansvar inom totalförsvaret, m.m. eller annan som fullgör lagstadgad tjänsteplikt,
4. den som utan att inneha anställning eller uppdrag som nu har sagts utövar myndighet,
5. den som i annat fall än som avses i 1–4 på grund av förtroendeställning fått till uppgift att för någon annan
 - a) sköta en rättslig eller ekonomisk angelägenhet,
 - b) genomföra en vetenskaplig eller motsvarande utredning,
 - c) självständigt sköta en kvalificerad teknisk uppgift, eller
 - d) övervaka utförandet av en sådan uppgift som anges i a, b eller c,
6. främmande stats minister, ledamot av främmande stats lagstiftande församling eller ledamot av främmande stats organ motsvarande dem som avses i 1,
7. någon som, utan att inneha anställning eller uppdrag som nu har sagts, utövar främmande stats myndighet eller utländskt skiljemannauppdrag,
8. ledamot av kontrollorgan, beslutande organ eller parlamentarisk församling i mellanstatlig eller överstatlig organisation där Sverige är medlem, och
9. domare eller annan funktionär i internationell domstol vars domsrett Sverige godtar. *Lag (2004:785)*

Övriga
författn.

Lag (1990:409) om skydd för företagshemligheter

Inledande bestämmelser

1 § Med företagshemlighet avses i denna lag sådan information om affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkares rörelse som näringsidkaren håller hemlig och vars röjande är ägnat att medföra skada för honom i konkurrenshänseende.

Med information förstås både sådana uppgifter som har dokumenterats i någon form, inbegripet ritningar, modeller och andra liknande tekniska förebilder, och enskilda personers kännedom om ett visst förhållande, även om det inte har dokumenterats på något särskilt sätt.

2 § Lagen gäller endast obehöriga angrepp på företagshemligheter.

Som ett obehörigt angrepp anses inte att någon anskaffar, utnyttjar eller röjer en företagshemlighet hos en näringsidkare för att offentliggöra eller införa en myndighet eller annat behörigt organ avslöja något som skäligen kan misstänkas utgöra brott, på vilket fängelse kan följa, eller som kan anses utgöra annat allvarligt missförhållande i näringsidkarens rörelse.

Som ett obehörigt angrepp anses inte heller att någon utnyttjar eller röjer en företagshemlighet som han eller någon före honom har fått del av i god tro.

Straff

3 § Den som med uppsåt olovligen bereder sig tillgång till en företagshemlighet skall dömas för *företagsspioneri* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst sex år. Vid bedömande huruvida brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningen har varit av särskilt farlig art, avsett betydande värde eller inneburit synnerligen kännbar skada.

Till ansvar enligt första stycket skall dock inte dömas, om gärningen är belagd med strängare straff i brottsbalken.

För försök eller förberedelse till företagsspioneri skall dömas till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

4 § Den som anskaffar en företagshemlighet med vetskap om att den som tillhandahåller hemligheten eller någon före honom har berett sig tillgång till denna genom företagsspioneri skall dömas för *olovlig befattning med företagshemlighet* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år.

Till ansvar enligt första stycket skall dock inte dömas, om gärningen är belagd med strängare straff i brottsbalken.

Skadestånd

5 § Den som gör sig skyldig till brott enligt 3 eller 4 § skall ersätta den skada som uppkommer genom brottet eller genom att företagshemligheten obehörigen utnyttjas eller röjs.

6 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet hos en näringsidkare som han i förtroende har fått del av i samband med en affärsförbindelse med denne skall ersätta den skada som uppkommer genom hans förfarande.

7 § En arbetstagare som uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet hos arbetsgivaren som han har fått del av i sin anställning under sådana förhållanden att han insåg eller borde ha insett att han inte fick avslöja den skall ersätta den skada som uppkommer genom hans förfarande.

Har förfarandet ägt rum sedan anställningen upphört, tillämpas första stycket endast om det finns synnerliga skäl.

8 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet som, enligt vad han inser eller bör inse, har angripits enligt denna lag skall ersätta den skada som uppkommer genom hans förfarande. Detsamma gäller om någon i annat fall uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet som, enligt vad han inser eller bör inse, har röjts i strid med sekretesslagen (1980:100).

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken skall inte ådömas någon på grund av överträdelse av första stycket.

9 § Vid bestämmande av skadestånd enligt 5–8 §§ för ett angrepp på en näringsidkares företagshemlighet skall hänsyn tas även till dennes intresse av att hemligheten inte obehörigen utnyttjas eller röjs och till övriga omständigheter av annan än rent ekonomisk betydelse.

Om det är skäligen kan skadeståndet sättas ned eller helt falla bort.

10 § Talan om skadestånd enligt denna lag får avse skada endast under de fem senaste åren innan talan väcktes. För skada under tid dessförinnan är rätten till skadestånd förlorad.

Vitesförbud

11 § Den som har angripit en företagshemlighet enligt denna lag kan av domstol vid vite förbudas att utnyttja eller röja företagshemligheten. Vitesförbud får dock meddelas endast om ett utnyttjande eller röjande skulle vara obehörigt enligt 2 §.

Talan enligt första stycket förs av den som har utsatts för det rättsstridiga angreppet. Sådan talan får föras även i samband med åtal för brott som avses i 3 eller 4 §.

Talan om utdömmande av vite förs vid den domstol som i första instans har prövat frågan om vitesförbud. Talan förs av den som har ansökt om förbudet. I samband med sådan talan får talan föras om nytt vitesförbud.

Den som har överträtt ett vitesförbud får inte dömas till straff för en gärning som omfattas av förbudet.

12 § Ett vitesförbud kan hävas på talan av den som har ålagts förbudet, om ändamålet med förbudet har förlorat sin betydelse.

13 § Om den som har ansökt om vitesförbud enligt 11 § visar sannolika skäl för att en företagshemlighet har angripits enligt denna lag och det skäligen kan befaras att svarenden genom att fortsätta angreppet förringar värdet av företagshemligheten, får domstolen meddela vitesförbud för tiden intill dess att målet slutligt har avgjorts eller annat har förordnats. Därvid tillämpas 15 kap. 5–8 §§ rättegångsbalken.

I fråga om överklagande av beslut enligt första stycket samt i fråga om handläggningen i högre rätt gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om talan mot beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Inlösen m.m.

14 § Har någon angripit en företagshemlighet enligt denna lag, kan domstol förordna att en handling eller ett föremål som han har i sin besittning och som innefattar hemligheten skall överlämnas till den som har utsatts för det rättsstridiga angreppet. Om det finns skäl för det får domstolen förordna att överlämnandet skall ske mot lösen.

Kan en handling eller ett föremål som innefattar en företagshemlighet inte utan olägenhet överlämnas enligt första stycket, får domstol förordna att handlingen eller föremålet skall förstöras eller ändras eller utsättas för annan åtgärd som är ägnad att förebygga missbruk.

Förordnande enligt första eller andra stycket skall inte meddelas, om ett utnyttjande eller röjande inte skulle vara obehörigt enligt 2 § eller om förverkande eller annan åtgärd som är ägnad att förebygga missbruk skall beslutas enligt 36 kap. brottsbalken.

Talan enligt första eller andra stycket förs av den som har utsatts för det rättsstridiga angreppet. Sådan talan får föras även i samband med åtal för brott som avses i 3 eller 4 §.

Övriga
författ.